

ด่วนที่สุด

ที่ กค 0526.9/ 1727๔

สำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี
รับที่.....5081
วันที่ 8 มิ.ย. 2544 เวลา 9.48

เข้า 1491
วันที่ 18.7.44
เวลา 10.10 น.

กระทรวงการคลัง

ถนนพระราม 6 กท. 10400

15/35

/๙. กันยายน 2544

เรื่อง การจัดตั้งกองทุนร่วมบรรเทาความเสียหายทางการเกษตร

เรียน เลขาธิการคณะรัฐมนตรี

อ้างถึง หนังสือสำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี ด่วนที่สุด ที่ นร 0205/ ว(ก) 4956 ลงวันที่ 31 พฤษภาคม 2544

- สิ่งที่ส่งมาด้วย
1. คร่าวเรือนเกษตรกรผู้ปลูกข้าวนาปี ข้าวนาปรัง และข้าวโพดเลี้ยงสัตว์จำแนกตามขนาดเนื้อที่ปลูก
 2. การจำลองการะงบประมาณในส่วนของการรับประกันภัยและเงินสำรองหนี้ค้ำประกันในปี 2531-2540
 3. การจำลองรายรับ-รายจ่ายของการประกันภัยต่อในปี 2531-2540
 4. ข้อเสนอโครงการจัดตั้งกองทุนค้ำภัยเกษตรกร

1. เรื่องเดิม

1.1 คณะกรรมการกลั่นกรองเรื่องเสนอคณะรัฐมนตรี คณะที่ 4 มีมติเมื่อวันที่ 2 พฤษภาคม 2544 เห็นควรขึ้นชั้นมติคณะรัฐมนตรี เมื่อวันที่ 10 ตุลาคม 2543 เรื่องการจัดตั้งกองทุนร่วมบรรเทาความเสียหายทางการเกษตร ตามที่กระทรวงการคลังเสนอ และมอบให้กระทรวงการคลังไปพิจารณาเงินค่าใช้จ่าย เพื่อการดำเนินงานของกองทุนร่วมฯ โดยให้ดำเนินการตามมติของคณะรัฐมนตรี เมื่อวันที่ 24 เมษายน 2544 เรื่องการจัดทำงบประมาณรายจ่ายประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2545 ต่อไป ทั้งนี้ ได้รับความเห็นของคณะกรรมการกลั่นกรองฯ คณะที่ 4 ไปพิจารณาด้วย กล่าวคือ กองทุนร่วมฯ อาจดำเนินการโดยมีพระราชบัญญัติรองรับการดำเนินงานของกองทุนร่วมฯ โดยเฉพาะ เพื่อให้การดำเนินงานมีความต่อเนื่อง หรือโดยวิธีให้รัฐบาลจัดสรรงบประมาณรายจ่ายประจำปีสำหรับการดำเนินงานกองทุนร่วมฯ ให้กระทรวงการคลังเป็นประจำปี

1.2 คณะรัฐมนตรีมีมติเมื่อวันที่ 22 พฤษภาคม 2544 มอบให้รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงการคลัง (นายวรเทพ รัตนากร) รับเรื่องการจัดตั้งกองทุนร่วมฯ ไปพิจารณาทบทวน โดยได้รับข้อสังเกตของคณะรัฐมนตรี ไปพิจารณา แล้วนำเสนอคณะกรรมการกลั่นกรองฯ คณะที่ 4 พิจารณาอีกครั้งหนึ่ง ก่อนนำเสนอคณะรัฐมนตรี พิจารณาต่อไป โดยมีข้อสังเกตดังนี้

1.2.1 การกำหนดสัดส่วนการจ่ายเงินนำเข้ากองทุนร่วมๆ โดยเกษตรกรและรัฐบาลร่วมกัน สมทบฝ่ายละเท่ากัน จะทำให้เกษตรกรรายจนหรือเกษตรกรรายย่อยสามารถรับภาระได้หรือไม่เพียงใด นอกจากนี้ การจัดตั้งกองทุนร่วมๆ จะเป็นประโยชน์แต่เฉพาะเกษตรกรรายใหญ่ ซึ่งผิดวัตถุประสงค์การจัดตั้ง

1.2.2 ระบบการประกันภัยซึ่งให้บริษัทประกันภัยเอกชนเข้ามารับประกันภัยจากกองทุนร่วมๆ นั้น ควรมีรายละเอียดเพิ่มเติมเพื่อประกอบการพิจารณา เช่น บริษัทรับความเสี่ยงมากน้อยเพียงใด และมีการจ่ายชดเชยค่าความเสียหายอย่างไร หากอัตราเบี้ยประกันภัยสูงเกินไป และจ่ายชดเชยความเสียหายน้อยจะเหมาะสมหรือไม่

2. สาระสำคัญ

2.1 การดำเนินการตามมติคณะกรรมการกลั่นกรองฯ คณะที่ 4 เมื่อวันที่ 2 พฤษภาคม 2544

กระทรวงการคลังได้ดำเนินการตามมติคณะกรรมการกลั่นกรองฯ คณะที่ 4 เกี่ยวกับการ จัดทำงบประมาณรายจ่ายประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2545 เพื่อการดำเนินงานกองทุนร่วมๆ แล้ว โดยเสนอ คำของงบประมาณตามแผนงานสินเชื่อการเกษตร - เงินกองทุนร่วมบรรเทาความเสียหายทางการเกษตร เป็น จำนวนเงิน 1,268,580,000 บาท

สำหรับความเห็นของคณะกรรมการกลั่นกรองฯ คณะที่ 4 เกี่ยวกับความต่อเนื่องของ การดำเนินงานกองทุนร่วมๆ โดยมีพระราชบัญญัติรองรับการดำเนินงานของกองทุนร่วมๆ โดยเฉพาะ หรือ โดยวิธีให้รัฐบาลจัดสรรงบประมาณรายจ่ายประจำปี สำหรับการดำเนินงานกองทุนร่วมๆ ให้กระทรวงการคลัง เป็นประจำปี นั้น กระทรวงการคลังได้นำไปพิจารณาแล้วมีข้อเสนอ ดังนี้

2.1.1 ปัจจุบันการดำเนินงานกองทุนร่วมๆ อยู่ภายใต้ระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรี ว่าด้วย กองทุนร่วมบรรเทาความเสียหายทางการเกษตร พ.ศ. 2539 ซึ่งในระยะเริ่มแรกสามารถดำเนินการภายใต้ ระเบียบดังกล่าวไปก่อน เนื่องจากมีความจำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องเร่งดำเนินการสร้างระบบการช่วยเหลือ เพื่อบรรเทาความเดือดร้อนของเกษตรกรอันเนื่องมาจากภัยธรรมชาติให้เป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ นอกจากนี้ เพื่อเป็นการเรียนรู้หาประสบการณ์ที่จะนำไปสู่การพัฒนาการดำเนินงานประกันภัยพืชผลในประเทศไทย ดังที่หลายประเทศดำเนินการได้ผลมาแล้ว

2.1.2 เมื่อกองทุนร่วมๆ ดำเนินงานได้ระยะหนึ่ง ก็ให้นำข้อมูลมาพิจารณาทบทวนเพื่อศึกษา วิเคราะห์ความเหมาะสมที่จะตราเป็นพระราชบัญญัติรองรับการดำเนินงานกองทุนร่วมๆ เป็นการเฉพาะต่อไป ในอนาคต

2.2 การดำเนินการตามมติคณะรัฐมนตรี เมื่อวันที่ 22 พฤษภาคม 2544

กระทรวงการคลังได้ดำเนินการตามมติคณะรัฐมนตรี เมื่อวันที่ 22 พฤษภาคม 2544 โดยรับข้อสังเกตของคณะรัฐมนตรีมาพิจารณาศึกษารายละเอียดเพิ่มเติม เพื่อให้การดำเนินงานกองทุนร่วมฯ มีความชัดเจนและเป็นประโยชน์ต่อเกษตรกรอย่างแท้จริง โดยมีข้อพิจารณาตามข้อสังเกต 2 ข้อ เพื่อนำเข้าสู่การพิจารณาของคณะรัฐมนตรี ดังนี้

2.2.1 ข้อสังเกตข้อที่ 1 การกำหนดสัดส่วนการจ่ายเงินนำเข้ากองทุนร่วมฯ โดยเกษตรกรและรัฐบาลสมทบฝ่ายละเท่ากัน จะทำให้เกษตรกรยากจนหรือเกษตรกรรายย่อยรับภาระได้หรือไม่เพียงใด หากรับภาระไม่ได้ รัฐบาลอาจต้องรับภาระทั้งหมด นอกจากนี้ การจัดตั้งกองทุนร่วมฯ จะเป็นประโยชน์แค่เฉพาะเกษตรกรรายใหญ่ ซึ่งผิดวัตถุประสงค์การจัดตั้ง

ข้อพิจารณาตามข้อสังเกตข้อที่ 1 มีดังนี้

(1) เงินสมทบกองทุนร่วมบรรเทาความเสียหายทางการเกษตรไม่สร้างภาระแก่เกษตรกรรายย่อย แต่ให้ประโยชน์สูงสุดกับเกษตรกรเป็นจำนวน 32-100 เท่าของเงินที่เกษตรกรจ่าย

เกษตรกรที่ปลูกพืชคุ้มครอง 3 ชนิด คือ ข้าวนาปี ข้าวนาปรัง และข้าวโพดเลี้ยงสัตว์ สามารถสมัครเข้าเป็นสมาชิกกองทุนได้อย่างเท่าเทียมกันทุกราย แม้จะเป็นเกษตรกรรายย่อยก็ตาม ทั้งนี้ ข้อมูลจากศูนย์สารสนเทศ กระทรวงเกษตรและสหกรณ์ รายงานว่าเกษตรกรซึ่งปลูกพืชดังกล่าวมีประมาณ 3 ล้านครัวเรือน หรือคิดเป็น 68% ที่มีเนื้อที่เพาะปลูกต่ำกว่าค่าเฉลี่ย (ข้าวนาปีเฉลี่ย 15.36 ไร่/ครัวเรือน ข้าวนาปรังเฉลี่ย 18.72 ไร่/ครัวเรือน และข้าวโพดเลี้ยงสัตว์เฉลี่ย 19.11 ไร่/ครัวเรือน) (ตามสิ่งที่ส่งมาด้วย 1) เกษตรกรดังกล่าวเป็นเกษตรกรรายย่อยที่มีเนื้อที่ทำกินไม่มาก แต่ก็ต้องลงทุนเช่นเดียวกับเกษตรกรรายอื่น ๆ เมื่อเกิดภัยพิบัติก็จะได้รับความเดือดร้อนมากที่สุด เพราะมีเงินทุนอย่างจำกัด การที่เกษตรกรรายย่อยเหล่านี้สมัครเข้าเป็นสมาชิกกองทุนก็จะมีค่าใช้จ่ายนำเงินสมทบเข้ากองทุน (ค่าเบี้ยประกันภัย) เพิ่มขึ้นเฉลี่ยครัวเรือนละ 180 - 470 บาท (ขึ้นกับชนิดพืช) แต่ได้รับการคุ้มครองในกรณีที่ได้รับเสียหายสิ้นเชิงในวงเงินสูงสุดเฉลี่ยครัวเรือนละ 12,000 - 18,000 บาท กล่าวคือ ข้าวนาปี จ่ายไม่เกินครัวเรือนละ 370 บาท คุ้มครองสูงสุด 12,000 บาท หรือคิดเป็น 32 เท่าของเงินที่จ่าย ข้าวนาปรัง จ่ายไม่เกินครัวเรือนละ 180 บาท คุ้มครองสูงสุด 18,000 บาท หรือคิดเป็น 100 เท่าของเงินที่จ่าย และข้าวโพดเลี้ยงสัตว์ จ่ายไม่เกินครัวเรือนละ 470 บาท คุ้มครองสูงสุด 17,000 บาท หรือคิดเป็น 36 เท่าของเงินที่จ่าย ทำให้เกษตรกรรายย่อยได้รับประโยชน์สูงสุดและมีเงินทุนเพียงพอที่จะทำการผลิตใหม่

สำหรับความสามารถในการจ่ายเงินสมทบของเกษตรกรรายย่อยนั้น คณะสถิติประยุกต์ สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์ ได้สำรวจเกษตรกรทั่วประเทศใน 4 ภาค รวมจำนวน 2,232 รายพบว่า เกษตรกรสนใจที่จะเข้าร่วมโครงการประกันภัยพืชผลในรูปแบบกองทุนร่วมๆ มากกว่าร้อยละ 70 และสามารถรับภาระค่าเบี้ยประกันภัยหรือเงินสมทบต่อไร่ได้ โดยได้เปรียบเทียบกับราคาเครื่องคัมบารุงกำลัง (ลิโพ) จำนวน 2 ขวด เป็นเงิน 24 บาท ฉะนั้น เงินสมทบนำเข้ากองทุนของเกษตรกรที่ปลูกข้าวนาปีจำนวน 24.50 บาท/ไร่ ข้าวนาปรัง 10 บาท/ไร่ และข้าวโพดเลี้ยงสัตว์ 24.50 บาท/ไร่ จึงเป็นอัตราที่เกษตรกรรายย่อยสามารถจ่ายได้ โดยไม่เป็นการสร้างภาระแต่อย่างใด และเกษตรกรยังเรียกร้องให้เร่งรีบดำเนินการโดยเร็วอีกด้วย

(2) การดำเนินงานกองทุนร่วมๆ ไม่เป็นการงบประมาณแก่รัฐบาลในระยะยาว และมีแนวโน้มลดลงในปีต่อๆ ไป

ในกรณีที่เกษตรกรเข้าร่วมโครงการตามจำนวนที่กำหนด คือ 50% ของพื้นที่ปลูกข้าวนาปี ข้าวนาปรังและข้าวโพดเลี้ยงสัตว์ รัฐบาลจะต้องสนับสนุนงบประมาณรวมทั้งสิ้น 1,268.58 ล้านบาท โดยกองทุนร่วมๆ จะมีรายรับจากเกษตรกรและรัฐบาลสมทบนำเข้ากองทุนฝ่ายละ 828.40 ล้านบาท รวมเป็นเงิน 1,656.80 ล้านบาท เงินจำนวนนี้นำมาคุ้มครองความเสียหายให้เกษตรกรโดยตรง 95% และเป็นค่าใช้จ่ายดำเนินงาน 5% (การดำเนินการธุรกิจประกันภัยจะคิดค่าใช้จ่ายการดำเนินงาน 38% ของอัตราค่าเบี้ยประกันภัย) รัฐบาลจะอุดหนุนเงินสำรองมหันตภัยเพิ่มอีก 15% ของเงินกองทุนร่วมๆ ดังกล่าว หรือคิดเป็นเงิน 248.52 ล้านบาท โดยจะจ่ายเมื่อเกิดมหันตภัย คือมีความเสียหายสูงขึ้นเป็น 110% ของเงินกองทุนร่วมๆ อย่างไรก็ตาม เมื่อใดที่เกิดสถานการณ์ความเสียหายรุนแรงเกินกว่า 110% ถึง 160% การประกันภัยต่อจะเป็นทางออกที่สร้างความมั่นใจแก่เกษตรกรว่าจะได้รับการชดเชยความเสียหายในวงเงินคุ้มครองอีก 828.38 ล้านบาท โดยรัฐบาลจะต้องสนับสนุนงบประมาณเพื่อจ่ายค่าเบี้ยประกันภัยต่อจำนวน 191.66 ล้านบาท

อย่างไรก็ตาม เพื่อไม่ให้เป็นการงบประมาณแก่รัฐบาล และสามารถควบคุมการใช้จ่ายงบประมาณอย่างมีประสิทธิภาพ จึงกำหนดหลักเกณฑ์การจ่ายเงินกองทุนร่วมๆ ดังนี้

- (1) เมื่อมีค่าใช้จ่ายใด ๆ เกิดขึ้น ให้จ่ายจากเงินสมทบเกษตรกรเป็นลำดับแรกก่อน
- (2) หากปีใดเงินคงเหลือยกมารวมกับเงินสมทบเกษตรกรระหว่างปี มีมากเพียงพอที่จะจ่ายชดเชยความเสียหาย ณ ระดับไม่เกิน 110% รัฐบาลก็ไม่ต้องจ่ายงบประมาณเพื่ออุดหนุนงบประมาณในส่วนนี้ คงให้การสนับสนุนเฉพาะค่าเบี้ยประกันภัยต่อเท่านั้น
- (3) ถ้าปีใดเงินคงเหลือยกมารวมกับเงินสมทบเกษตรกรระหว่างปี ไม่เพียงพอที่จะชดเชยความเสียหาย ณ ระดับไม่เกิน 110% รัฐบาลจะอุดหนุนงบประมาณเฉพาะส่วนเหลือม รวมกับค่าเบี้ยประกันภัยต่อ

จากหลักเกณฑ์ดังกล่าว คณะสถิติประยุกต์ สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์ได้
จำลองภาระงบประมาณในส่วนเงินสมทบและเงินสำรองมหันตภัยจากข้อมูล 10 ปี คือ ตั้งแต่ พ.ศ. 2531/32
- 2540/41 (ตามสิ่งที่ส่งมาด้วย 2) พบว่า รัฐบาลมีภาระงบประมาณเฉลี่ยปีละ 701.39 ล้านบาท โดยปี 2531/32
มีภาระงบประมาณสูงสุดคือ 1,162.66 ล้านบาท และต่ำสุดคือ 14.21 ล้านบาท ในปี 2533/34 ส่วนสาเหตุที่
ทำให้ปี 2531/32 มีภาระงบประมาณมากที่สุด เนื่องจากเป็นปีแรกที่ใช้เป็นฐานคำนวณ จึงยังไม่มีเงินกองทุน
คงเหลือยกมา ดังนั้น ตามรูปแบบจำลองดังกล่าว บ่งชี้ว่าแนวโน้มภาระงบประมาณของรัฐบาลในแต่ละปี
จะไม่มากเกินไปกว่างบประมาณจำนวน 1,268.58 ล้านบาท ที่จัดสรรให้กองทุนร่วมฯ ครั้งแรก (ในปี 2545)
จึงไม่เป็นการสร้างภาระงบประมาณแก่รัฐบาลในระยะยาว

นอกจากนี้ กองทุนร่วมฯ จะยังไม่ขยายการคุ้มครองพืชชนิดอื่นในช่วง 3 ปีแรก
โดยจะดำเนินการเฉพาะข้าวและข้าวโพดเลี้ยงสัตว์ เพราะข้าวเป็นพืชเศรษฐกิจหลักที่มีเนื้อที่เพาะปลูกมากที่สุด
และเป็นพืชที่มีมูลค่าส่งออกสูงสุดของประเทศ ขณะที่ข้าวโพดเลี้ยงสัตว์เป็นวัตถุดิบหลักในอุตสาหกรรม
อาหารสัตว์ที่เชื่อมโยงกับการปศุสัตว์ไทย ทั้งนี้ จะต้องมีการประเมินผลกระทบมากเพียงพอก่อนจึงจะขยายไปสู่การ
คุ้มครองพืชชนิดอื่นต่อไป

(3) การดำเนินงานกองทุนร่วมฯ เป็นการสนับสนุนนโยบายพักชำระหนี้และลดภาระหนี้
เกษตรกรรายย่อย และไม่เข้าซ้อนกับการช่วยเหลืออื่น ๆ

การที่รัฐบาลได้กำหนดนโยบายช่วยเหลือเกษตรกรรายย่อยด้วยการพักชำระหนี้และ
ลดภาระหนี้เป็นเวลา 3 ปี เพื่อเสริมสร้างกำลังใจและให้เกษตรกรมีเวลาเพียงพอที่จะฟื้นฟูการผลิตใหม่ โดย
ไม่ต้องกังวลใจในภาระหนี้สินเดิม โดยรัฐบาลช่วยชำระดอกเบี้ยที่เกิดขึ้นในช่วง 3 ปี เมื่อเกษตรกรเริ่มเข้มแข็ง
ก็จะได้รับช่วงการชำระหนี้ต่อจากรัฐบาลได้อย่างมีคุณภาพ

กองทุนร่วมฯ พิจารณาเห็นว่า นโยบายดังกล่าวเป็นมิติใหม่ที่เป็นประโยชน์โดยตรง
ต่อเกษตรกรรายย่อย ข้อมูล ณ 30 มิถุนายน 2544 มีเกษตรกรขอพักชำระหนี้และลดภาระหนี้แล้วประมาณ
1.14 ล้านราย เป็นเกษตรกรปลูกข้าว 0.85 ล้านราย หรือคิดเป็นร้อยละ 74 และปลูกข้าวโพดเลี้ยงสัตว์
0.12 ล้านราย หรือคิดเป็นร้อยละ 10 แต่เนื่องจากอาชีพเกษตรกรมีความเสี่ยงกับความแปรปรวนของ
สภาพดินฟ้าอากาศ ถ้าในระยะเวลา 3 ปี เกษตรกรดังกล่าวต้องประสบภัยพิบัติดังกล่าว ย่อมจะส่งผล
กระทบต่อแผนฟื้นฟูการผลิตที่กำหนดไว้ตามนโยบายพักชำระหนี้และลดภาระหนี้ แม้จะได้รับการช่วยเหลือ
พันธุ์พืช ปุ๋ย หรือยาปราบศัตรูพืช ตามหลักเกณฑ์ของกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ แต่ก็ยังไม่เพียงพอต่อ
การผลิต เพราะเกษตรกรจะต้องลงทุนค่าเตรียมดิน ค่าดูแลรักษา ค่ายาปราบศัตรูพืช และอื่น ๆ อีกมากมาย
แม้ว่าเกษตรกรบางส่วนอาจจะได้รับความช่วยเหลือจากกองทุนหมู่บ้าน แต่ก็มีจำนวนไม่น้อยที่จะต้องหันไป
พึ่งแหล่งเงินกู้ในระบบด้วยอัตราดอกเบี้ยสูงที่ไม่เป็นธรรม เนื่องจากเงินกู้จากกองทุนหมู่บ้านจะไม่เพียงพอ
ต่อการลงทุนการผลิต ทำให้เกิดภาระหนี้สินพอกพูน ทั้งที่มีใช้ความผิดของเกษตรกร แต่เป็นภาวะจำยอม
จากธรรมชาติ

การประกันภัยพิบัติจึงเป็นมาตรการที่จะช่วยเสริมนโยบายพักชำระหนี้และลดภาระหนี้ให้มีประสิทธิภาพ เป็นการแก้ไขปัญหาด้านภัยธรรมชาติ โดยเฉพาะเกษตรกรรายย่อย ทำให้มีความมั่นใจไม่ละทิ้งอาชีพเกษตรกรรม เพราะจะได้เงินชดเชยจากกองทุนร่วมๆ มากกว่าเงินที่เกษตรกรจ่ายสมทบเข้ากองทุนในจำนวน 32 - 100 เท่า (ตามชนิดพืช) ซึ่งเงินชดเชยดังกล่าว ได้กำหนดจากต้นทุนการผลิตหักจากมูลค่าการช่วยเหลือในส่วนของการทรงเกษตรและสหกรณ์แล้ว เพื่อมิให้เกิดความซ้ำซ้อนในการจัดสรรงบประมาณ ดังนั้น ปรังุธการประกันภัยพิบัติจึงเป็นส่วนหนึ่งที่จะสนับสนุนให้นโยบายพักชำระหนี้และลดภาระหนี้เกษตรกรรายย่อยของรัฐบาลสัมฤทธิ์ผลอย่างเป็นรูปธรรม และมีประสิทธิภาพตลอดระยะเวลา 3 ปี ตามเจตนารมณ์และคำแถลงนโยบายต่อรัฐสภา เมื่อวันที่ 26 กุมภาพันธ์ 2544

2.2.2 ข้อสังเกตข้อที่ 2 ระบบประกันภัยซึ่งให้บริษัทประกันภัยเอกชนเข้ามารับประกันภัยจากกองทุนร่วมๆ ควรมีรายละเอียดเพิ่มเติมเพื่อประกอบการพิจารณา เช่น บริษัทรับความเสี่ยงมากน้อยเพียงใด และมีการจ่ายชดเชยค่าเสียหายอย่างไร หากอัตราเบี้ยประกันภัยสูงเกินไปและจ่ายชดเชยความเสียหายน้อยจะเหมาะสมหรือไม่

ข้อพิจารณาตามข้อสังเกตข้อที่ 2 มีดังนี้

(1) กองทุนร่วมๆ จำเป็นต้องกระจายความเสี่ยงให้อยู่ในระดับที่ยอมรับได้

ตามหลักเกณฑ์การประกันภัย ไม่มีบริษัทประกันภัยใดที่สามารถรับความเสี่ยงไว้เองได้ทั้งหมด โดยทั่วไปบริษัทต้องกระจายความเสี่ยงให้บริษัทประกันภัยต่อในประเทศหรือต่างประเทศตามที่เห็นเหมาะสม และยอมรับไว้เพียงบางส่วนตามศักยภาพของแต่ละบริษัท

สำหรับความเสี่ยงจากภัยธรรมชาติ เป็นความเสี่ยงที่ก่อให้เกิดความเสียหายสูงกว่าความเสี่ยงอื่น ๆ นักวิชาการได้คำนวณอัตราความเสียหายเฉลี่ย (Average Damage Rate) ที่เกิดจากภัยแล้ง น้ำท่วม วาตภัย พบว่า ข้าวนาปีเท่ากับ 6.69% ข้าวนาปรัง 2.57% และข้าวโพดเลี้ยงสัตว์ 6.24% โดยในปี 2533/34 ปี 2536/37 และปี 2538/39 มีพื้นที่เสียหายระหว่าง 11-14% ซึ่งเกินกว่าอัตราความเสียหายเฉลี่ยดังกล่าว มีผลให้เงินกองทุนร่วมๆ ที่ได้รับสมทบจากเกษตรกรและรัฐบาล รวมทั้งเงินสำรองมหันตภัยก็ยังไม่เพียงพอที่จะจ่ายชดเชยความเสียหายที่สูงเกินกว่า 110% ของเงินกองทุนร่วมๆ ตามที่กล่าวข้างต้น

ดังนั้น แนวทางแก้ไขปัญหาดังกล่าว หากกองทุนร่วมๆ ยอมรับความเสี่ยงเกินกว่า 110%-160% ไว้เองทั้งหมด รัฐบาลต้องมีภาระสำรองงบประมาณเพิ่มขึ้นอีกปีละ 828.38 ล้านบาท ในขณะที่นักวิชาการชี้ให้เห็นโอกาสที่จะเกิดความเสียหายลักษณะเช่นนี้เพียง 3-5 ครั้ง ในรอบ 10 ปี ด้วยเหตุนี้ รัฐบาลจึงควรใช้วิธีการให้กองทุนร่วมๆ กระจายความเสี่ยงให้บริษัทประกันภัยต่อ โดยรัฐบาลอุดหนุนค่าเบี้ยประกันภัยต่อเพียงปีละ 191.66 ล้านบาท แต่ได้รับการคุ้มครองสูงสุด ณ ระดับความเสียหาย 160%

เท่ากับ 828.38 ล้านบาท คิดเป็น 4.32 เท่าของค่าเบี้ยประกันภัยต่อ การประกันภัยต่อจึงมีความสำคัญและ จำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องนำมาใช้เป็นเครื่องมือกระจายความเสี่ยงส่วนเกินที่กองทุนร่วมฯ จะรับได้ การประกันภัยต่อ จึงเป็นวิธีการที่ช่วยประหยัดงบประมาณของรัฐบาลได้มากกว่าการรับความเสี่ยงไว้เองทั้งหมด และยังทำให้ กองทุนร่วมฯ สามารถดำเนินงานเสริมนโยบายเร่งด่วนของรัฐบาลอย่างต่อเนื่องต่อไป

(2) ค่าเบี้ยประกันภัยต่อที่จ่ายมีความเป็นธรรมและก่อประโยชน์สูงสุด

การประกันภัยต่อมีความจำเป็นต่อการดำเนินงานกองทุนร่วมฯ คณะสถิติประยุกต์ สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์ ได้จำลองรูปแบบรายรับ-รายจ่ายของการประกันภัยต่อของทั้ง 3 พืช ในช่วง 10 ปี คือ ระหว่างปี 2531-2540 พบว่า ถ้าจ่ายค่าเบี้ยประกันภัยต่อรวม 1,936.43 ล้านบาท จะได้ เงินค่าสินไหมทดแทนรวม 1,839.24 ล้านบาท โดยมีส่วนต่าง 97.19 ล้านบาท (เฉลี่ยปีละ 9.72 ล้านบาท) (ตามสิ่งที่ส่งมาด้วย 3) เมื่อเปรียบเทียบค่าเบี้ยประกันภัยต่อกับเงินที่ได้รับชดเชยจะเห็นว่ามีความแตกต่างกัน น้อยมาก เพียง 5.02% หากเป็นการดำเนินธุรกิจปกติของบริษัทประกันภัยต่อจะต้องบวกค่าใช้จ่ายดำเนินงาน ซึ่งสูงถึง 40% ทำให้รัฐบาลต้องเพิ่มงบประมาณค่าเบี้ยประกันภัยต่อจาก 191.66 ล้านบาท เป็น 257.49 ล้านบาท เพราะฉะนั้นการที่รัฐบาลอุดหนุนงบประมาณเพียง 191.66 ล้านบาท เพื่อคุ้มครองความเสียหาย 110%-160% จึงเป็นการจ่ายที่มีความเป็นธรรมและก่อประโยชน์สูงสุด ซึ่งมีสถิติรองรับอย่างมีเหตุผล คือไม่สูงเกินค่าเฉลี่ย ที่คำนวณได้ในระยะเวลา 10 ปี

อย่างไรก็ตาม อัตราค่าเบี้ยประกันภัยต่อดังกล่าวจะต้องมีการต่อรองอีกครั้งหนึ่ง โดยคณะอนุกรรมการกำกับอัตราค่าประกันภัยพืชผล จำนวน 13 ท่าน ซึ่งมีอธิบดีกรมการประกันภัยเป็น ประธาน รวมทั้งมีผู้ทรงคุณวุฒิ และตัวแทนเกษตรกรเข้าร่วมเป็นอนุกรรมการด้วย เพื่อทำหน้าที่พิจารณา อัตราค่าเบี้ยประกันภัยต่อที่เหมาะสมเป็นธรรม และเกิดประโยชน์สูงสุดต่อไป

3. ข้อเสนอเพื่อพิจารณา

3.1 รับทราบข้อพิจารณาตามข้อสังเกตข้อที่ 1 และ 2

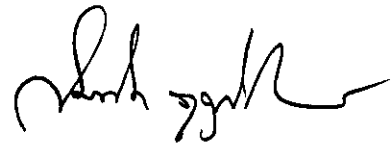
3.2 เห็นควรชะลอการดำเนินงานกองทุนร่วมฯ ในปีงบประมาณ 2545 เนื่องจากในปีงบประมาณ 2545 ยังไม่มีงบประมาณสำหรับดำเนินงานกองทุนร่วมฯ

3.3 อย่างไรก็ตามเนื่องจากการดำเนินงานประกันภัยพืชผลจะเป็นมาตรการหนึ่งที่สนับสนุน นโยบายพักรักษาหนี้เกษตรกรรายย่อยของรัฐบาล ซึ่งจะช่วยแก้ไขปัญหาค่าความเดือดร้อนของเกษตรกรอันเกิดจาก ภัยพิบัติทางธรรมชาติตลอดระยะเวลา 3 ปี และเพื่อให้เกษตรกรมีเงินทุนเพียงพอที่จะทำการเกษตรต่อไปได้ โดยไม่เป็นการระงับเกษตรกรรายย่อย รวมทั้งไม่เป็นการงบประมาณแก่รัฐบาลในระยะยาว ที่สำคัญคือจะ ช่วยสร้างความเข้มแข็งให้เกษตรกรและชุมชน ช่วยแก้ปัญหาค่าการกีดกันในระบบ และลดปัญหาความยากจน

ของเกษตรกร อันเป็นเป้าหมายสูงสุดของรัฐบาล จึงเห็นสมควรให้มีการศึกษาความเป็นไปได้ในการจัดตั้ง กองทุนค้ำภัยเกษตรกร เพื่อรองรับการดำเนินการดังกล่าว โดยมอบหมายให้กระทรวงการคลัง ร่วมกับ สำนักงานประมาณ สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ กระทรวงเกษตร และสหกรณ์ กระทรวงพาณิชย์ และธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตร พิจารณารายละเอียดใน การดำเนินการและแหล่งเงินที่จะนำมาใช้ในการจัดตั้งกองทุน รวมทั้งให้มีการร่างระเบียบการดำเนินงาน กองทุนค้ำภัยเกษตรกรต่อไป (ตามสิ่งที่ส่งมาด้วย 4)

จึงเรียนมาเพื่อโปรดนำเสนอกณะรัฐมนตรีพิจารณาต่อไปด้วย จักขอบคุณยิ่ง

ขอแสดงความนับถือ

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง

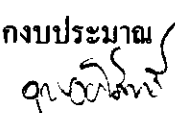
ในโอกาสออกคณะกรรมการ
แก้กฎหมายฉบับที่ 4

ปองหนอ อดิเรก

กรมบัญชีกลาง

สำนักการเงินการคลัง

ส่วนบริหารเงินนอกงบประมาณ

โทร. 0 2273 9136

โทรสาร 0 2271 2383

ตารางที่ 1 ครั้วหรือผู้ปลูกข้าวในปี ข้าวนาปรัง และข้าวโพดเลี้ยงสัตว์
ร้อยละและจำนวนครั้วหรือเกษตรกรตามขนาดเนื้อที่ปลูก รวมทั้งประเทศ

ข้อที่ *	ครั้วหรือเกษตรกรตามขนาดเนื้อที่ปลูก										รวมร้อยละ/ ครั้วเรือน	เนื้อที่ปลูกเฉลี่ย ต่อครั้วเรือน
	< 2 ไร่	2-6 ไร่	6-10 ไร่	10-20 ไร่	20-40 ไร่	40-60 ไร่	60-100 ไร่	100-140 ไร่	>140 ไร่			
ข้าวนาปี	1.59 59,178	20.81 771,377	17.40 645,198	30.71 1,138,276	22.27 825,714	5.31 196,677	1.68 62,136	0.18 6,542	0.05 1,945		100.00 3,707,043	
ข้าวนาปรัง	2.86 9,872	22.15 76,419	11.90 41,056	24.83 85,662	25.88 89,216	8.26 28,487	3.75 12,951	0.36 1,225	0.01 42		100.00 344,930	15.36 18.72
ข้าวโพดเลี้ยงสัตว์	1.03 4,197	18.88 77,069	13.96 57,022	27.22 111,122	22.43 91,574	10.71 43,733	3.72 15,180	1.16 4,759	0.89 3,630		100.00 408,286	
รวม	1.64	20.74	16.66	29.93	22.57	6.03	2.02	0.28	0.13		100.00	
รวม	73,247	924,865	743,276	1,335,060	1,006,504	268,897	90,267	12,526	5,617		4,460,259	

ที่มา : ศูนย์สารสนเทศการเกษตร กระทรวงเกษตรและสหกรณ์

หมายเหตุ : * ข้าวนาปี ปีการเพาะปลูก 2540/41

ข้าวนาปรัง ปีการเพาะปลูก 2542/43

ข้าวโพดเลี้ยงสัตว์ ปีการเพาะปลูก 2542/43

ตารางที่ 2 การชำระภาระงบประมาณปีงบประมาณของปีงบประมาณก่อนการชำระหนี้สินสาธารณะเงินตราต่างประเทศ

ระหว่างปี พ.ศ. 2531 - 2540

จำนวนปี จำนวนปีรับ และจำนวนปีชำระหนี้สิน

ปี พ.ศ.	จำนวนพื้นที่ เช่าประกัน (1,000 ไร่) (1)	รายรับ (ปีงบประมาณก่อนชำระหนี้สิน)					รายจ่าย			ยอดคงเหลือ สิ้นปี (1,000 บาท) (9) = (5 - 8)
		ปีประกันภัย เก็บค่าประกัน (1,000 บาท) (2)	ยอดค่านา ต้นงวด (1,000 บาท) (3)	งบประมาณ (1,000 บาท) (4)	รวมรายรับ (1,000 บาท) (5) = (2 + 3 + 4)	เงินโอน (ไม่เกิน 110%) (1,000 บาท) (6)	ค่าใช้จ่าย การดำเนินงาน (1,000 บาท) (7)	รวมรายจ่าย (1,000 บาท) (8) = (6 + 7)		
31/32	38,074.37	894,355.36	-	1,162,661.97	2,057,017.33	952,910.75	89,435.54	1,042,346.28	1,014,671.05	
32/33	37,801.79	888,126.16	1,014,671.05	180,542.01	2,083,339.22	836,271.81	88,812.62	925,084.43	1,158,254.79	
33/34	36,410.10	865,182.78	1,158,254.79	14,211.34	2,037,648.91	1,881,719.33	86,518.28	1,968,237.61	69,411.30	
34/35	34,444.87	811,317.66	69,411.31	985,301.65	1,866,030.62	1,108,698.79	81,131.77	1,189,830.55	676,200.07	
35/36	34,449.43	813,864.50	676,200.07	381,823.78	1,871,888.34	1,214,481.61	81,386.45	1,295,868.06	576,020.28	
36/37	33,810.62	805,898.35	576,020.28	471,647.57	1,853,566.20	1,666,713.91	80,589.83	1,747,303.75	106,262.45	
37/38	34,752.85	820,241.08	106,262.45	960,050.95	1,886,554.48	1,557,285.48	82,024.11	1,639,309.59	247,244.89	
38/39	35,849.64	835,207.52	247,244.89	838,524.89	1,920,977.29	1,706,993.17	83,520.75	1,790,513.92	130,463.37	
39/40	36,196.27	840,143.25	130,463.37	973,122.04	1,943,728.66	1,807,357.86	84,014.32	1,891,372.18	52,356.48	
40/41	36,458.90	840,817.18	52,356.48	1,046,059.77	1,939,233.44	924,326.06	84,081.72	1,008,407.77	930,825.67	
รวม		8,415,153.83		7,013,945.97		13,656,758.77	841,515.38	14,498,274.15		
เฉลี่ยต่อปี		841,515.38		701,394.60		1,365,675.88	84,151.54	1,449,827.41		

ที่มา : คณะกรรมการบริหารงานบุคคล สภาบัณฑิตศึกษามหาวิทยาลัย

หมายเหตุ : (1) งบประมาณการที่ปีงบประมาณที่ชำระหนี้สินสาธารณะ 50 ของปีที่ชำระหนี้สินสาธารณะ

(2) ปีงบประมาณที่ชำระหนี้สินสาธารณะ

(3) ยอดคงเหลือสิ้นปี = (11)

(4) 4.1 งบประมาณปีงบประมาณก่อนการชำระหนี้สินสาธารณะ (เท่ากับปีงบประมาณก่อนการชำระหนี้สินสาธารณะ) บวกกับ ค่าใช้จ่ายในการดำเนินงาน (เท่ากับ 15% ของปีงบประมาณก่อนการชำระหนี้สินสาธารณะ)

4.2 งบประมาณปีงบประมาณ บวกกับค่าจ้างชำระหนี้สินสาธารณะ หักด้วย ยอดคงเหลือสิ้นปี

(5) รวมเป็นเงินทั้งสิ้น

(6) เงินคงเหลือจากปีงบประมาณ = (1) X (6) X (7) ไม่เกิน 110% ของ (2) X 2

(7) ค่าใช้จ่ายในการดำเนินงาน = (2) X 2 X 5%

(8) รวมเป็นค่าใช้จ่าหนี้สิน

(9) ยอดคงเหลือสิ้นปี

สิ่งนี้ส่งมาด้วย 2

ตารางที่ 2.1 การจัดการงบประมาณในส่วนของการปฏิบัติงานของหน่วยงานและงบส่วนราชการส่วนท้องถิ่น

ระหว่างปี พ.ศ. 2531 - 2540

จำนวนปี

ปี พ.ศ.	จำนวนพื้นที่ เขาประทับ	รายรับ (เมื่อเทียบกับงบ+การใช้จ่ายรวมทั้งหมด)			พื้นที่เสียภาษี ร้อยละ	จำนวนเงินค่า เสียภาษีเงิน (บาท/ไร่)	เงินไหมทดแทน (ไม่เกิน 110 %) (1,000 บาท) (8) = (1 X 6 X 7)	รายจ่าย		ยอดคงเหลือ สิ้นปี (1,000 บาท) (11) = (5 - 10)
		เมื่อเทียบกับ งบจากลูกค้า (1,000 บาท) (2)	ยอดรวม ต้นงวด (1,000 บาท) (3)	งบประมาณ (1,000 บาท) (4)	รวมรายรับ (1,000 บาท) (5) = (2 + 3 + 4)			ค่าใช้ภายใน การดำเนินงาน (1,000 บาท) (9)	รวมรายจ่าย (1,000 บาท) (10) = (8 + 9)	
31/32	29,685.85	727,303.20	-	945,494.16	1,672,797.37	4.59	614.96	72,730.32	910,662.69	762,134.67
32/33	29,597.38	725,135.91	762,134.67	180,542.01	1,667,812.59	3.41	614.96	72,513.59	693,174.76	974,637.83
33/34	29,102.33	713,007.16	974,637.83	-	1,687,644.99	11.86	614.96	71,300.72	1,639,916.46	47,728.52
34/35	27,588.42	675,916.22	47,728.52	830,962.56	1,554,607.30	5.39	614.96	67,591.62	982,046.78	572,560.52
35/36	28,147.28	689,608.38	572,560.52	323,930.38	1,586,099.28	5.5	614.96	68,960.84	1,020,980.69	565,118.59
36/37	28,076.54	687,875.11	565,118.59	329,119.05	1,582,112.75	10.95	614.96	68,787.51	1,582,112.75	-
37/38	28,186.59	690,571.36	-	897,742.76	1,588,314.12	8.03	614.96	69,057.14	1,460,947.06	127,367.06
38/39	28,703.50	703,235.65	127,367.06	786,839.28	1,617,442.00	11.08	614.96	70,323.57	1,617,442.00	-
39/40	28,645.54	701,815.78	-	912,360.51	1,614,176.29	9.97	614.96	70,181.58	1,614,176.29	-
40/41	28,479.02	697,735.89	-	907,056.66	1,604,792.55	3.66	614.96	69,773.59	710,766.07	894,026.48
รวม		7,012,204.66		6,114,047.38				701,220.47	12,232,225.55	
เฉลี่ยต่อปี		701,220.47		611,404.74				70,122.05	1,223,222.56	

ที่มา : คณะกรรมการบริหารงานท้องถิ่น

หมายเหตุ : (1) งบประมาณพื้นที่เฉพาะปลูกที่ส่งรวม โครงการปลูกที่ส่งรวม 50 ของพื้นที่เพาะปลูกทั้งหมด

(2) อัตราค่าเช่าที่ดิน 24.50 บาท/ไร่ X จำนวนพื้นที่เช่าปลูก

(3) ยอดคงเหลือสิ้นปี = (11)

(4) 4.1 งบประมาณปีเฉพาะปลูกที่ส่งรวม โครงการปลูกที่ส่งรวม (ค่าเช่าที่ดินเพาะปลูก) รวมกับ ค่าเช่าที่ดินเพาะปลูก (ค่าเช่าที่ดิน 15% ของพื้นที่เพาะปลูกทั้งหมด)

4.2 งบประมาณปีทั่วไป 31 จะเท่ากับ เมื่อรวมกับปีเฉพาะปลูก รวมกับค่าเช่าที่ดิน รวมกับค่าเช่าที่ดิน รวมกับค่าเช่าที่ดิน รวมกับค่าเช่าที่ดิน

(5) รวมเป็นเงินทั้งสิ้น

(6) อัตราค่าเช่าที่ดินเพาะปลูก = (พื้นที่เพาะปลูก - พื้นที่ที่ดินเพาะปลูก) / พื้นที่เพาะปลูก X 100

(7) จำนวนเงินค่าเช่าที่ดินเพาะปลูก = วงเงินผู้เช่าที่ดินเพาะปลูก รวมกับค่าเช่าที่ดินเพาะปลูก (ค่าเช่าที่ดิน 110% ของ (2) X 2)

(8) เงินคงเหลือรวมปีเพาะปลูก = (1) X (6) X (7) ค่าเช่าที่ดิน 110% ของ (2) X 2

(9) ค่าใช้จ่ายในการดำเนินงาน = (2) X 2 X 5%

(10) รวมเป็นเงินทั้งสิ้น

ตารางที่ 2.2 การคำนวณการงบประมาณในส่วนของการเป็นตัวแทนของหน่วยงานและเงินเข้าของสำนักงานรับส่งคดี

ระหว่างปี พ.ศ. 2531 - 2540

จำนวนปี

ปี พ.ศ.	จำนวนพื้นที่ เอาประกัน (1,000 ไร่) (1)	รายรับ (เมื่อเปรียบเทียบการรับเงินคดี)			พื้นที่เสียหาย ร้อยละ (6)	จำนวนเงินค่า เสียหายเฉลี่ย (บาท/ไร่) (7)	เงินไหมทดแทน (ไม่เกิน 110 %) (1,000 บาท) (8) = (1 X 6 X 7)	รายจ่าย		ยอดคงเหลือ สิ้นปี (1,000 บาท) (11) = (5 - 10)
		เมื่อประกันภัย เกินจากมูลค่า (1,000 บาท) (2)	ยอดทดแทน ต้นงวด (1,000 บาท) (3)	งบประมาณ (1,000 บาท) (4)				ค่าใช้ภายใน การดำเนินงาน (1,000 บาท) (9)	รวมรายจ่าย (1,000 บาท) (10) = (8 + 9)	
31/32	2,652.87	26,528.71	-	34,487.32	61,016.03	639.56	13,234.03	2,652.87	15,886.90	45,129.13
32/33	2,621.91	26,219.05	45,129.13	-	71,348.18	639.56	57,681.91	2,621.91	60,303.82	11,044.37
33/34	1,852.74	18,527.41	11,044.37	13,041.26	42,613.04	639.56	19,077.52	1,852.74	20,930.26	21,682.78
34/35	2,247.01	22,470.14	21,682.78	7,528.40	51,681.32	639.56	36,789.77	2,247.01	39,036.78	12,644.54
35/36	2,079.08	20,790.75	12,644.54	14,383.43	47,818.73	639.56	34,837.96	2,079.08	36,917.04	10,901.69
36/37	1,549.10	15,490.96	10,901.69	9,236.56	35,629.21	639.56	27,344.42	1,549.10	28,893.52	6,735.69
37/38	2,151.99	21,519.86	6,735.69	21,240.13	49,495.68	639.56	17,066.42	2,151.99	19,218.41	30,277.27
38/39	2,973.01	29,730.06	30,277.27	8,371.81	68,379.14	639.56	12,169.06	2,973.01	15,142.07	53,237.07
39/40	3,218.30	32,182.98	53,237.07	-	85,420.05	639.56	29,845.27	3,218.30	33,063.57	52,356.48
40/41	3,615.58	36,155.82	52,356.48	-	88,512.30	639.56	48,097.54	3,615.58	51,713.12	36,799.18
รวม		249,615.74		108,288.91			296,143.90	24,961.57	321,105.47	
เฉลี่ยต่อปี		24,961.57		10,828.89			29,614.39	2,496.16	32,110.55	

ที่มา : คณะอธิบดีประยุทธ์ ธนราชบัณฑิตพิเศษบริหารการเกษตร

หมายเหตุ : (1) งบประมาณการพื้นที่เพาะปลูกที่เข้าร่วม โครงการประกันภัยพืชผลร้อยละ 50 ของพื้นที่เพาะปลูกทั้งประเทศ

(2) อัตราค่าเมื่อประกันภัย 10 บาท/ไร่ X จำนวนพื้นที่เพาะปลูกประกันภัย

(3) ยอดขาดทุนเฉลี่ยต่อปี = (11)

(4) 4.1 ขยะประมาทปีแรกจะเท่ากับเมื่อประกันภัยทบ (เท่ากับเมื่อประกันภัยที่ส่งจากลูก 1) บวกกับ ค่าของค่าประกันภัย (ส่วนเกิน 15% ของเมื่อประกันภัยทั้งประเทศ)

4.2 ขยะประมาทในปีต่อ ๆ มา จะเท่ากับ เมื่อประกันภัยทบ บวกกับค่าของค่าประกันภัยที่ส่งมา หักด้วย ยอดขาดทุนปีก่อน

(5) รวมเป็นเงินทั้งสิ้น

(6) อัตราพื้นที่เมื่อขาดทุนเฉลี่ย = (พื้นที่เพาะปลูก - พื้นที่เสียหาย) / พื้นที่เพาะปลูก X 100

(7) จำนวนเงินค่าเสียหายเฉลี่ย = วงเงินคุ้มครองสูงสุดการเพาะปลูกตามระยะเวลาการเพาะปลูกเฉลี่ย (บาท/ไร่)

(8) เงินทดแทนความเสียหาย = (1) X (6) X (7) แต่ไม่เกิน 110% ของ (2) X 2

(9) ค่าใช้จ่ายในการดำเนินงาน = (2) X 2 X 5%

(10) รวมเป็นค่าใช้จ่ายทั้งสิ้น

ตารางที่ 2.3 การดำเนินการงบประมาณในส่วนของปีงบประมาณของปีงบประมาณและเงินอุดหนุนจากหน่วยงานอื่น

ระหว่างปี พ.ศ. 2531 - 2540

ข้าพเจ้าขอรับรองว่า

ปี พ.ศ.	จำนวนพื้นที่ การประปา	รายรับ (ปีงบประมาณ)			รวมรายรับ (1,000 บาท) (5) = (2 + 3 + 4)	พื้นที่ชลประทาน ร้อยละ	จำนวนเงินค่า เงินอุดหนุน (บาท/ไร่) (7)	เงินในงบอุดหนุน (ไม่เกิน 110 %) (1,000 บาท) (8) = (1 X 6 X 7)	รายจ่าย		ยอดคงเหลือ สิ้นปี (1,000 บาท) (11) = (5 - 10)
		เงินอุดหนุน (1,000 บาท) (2)	เงินอุดหนุน ด้านอื่น (1,000 บาท) (3)	เงินอุดหนุน (1,000 บาท) (4)					เงินในงบอุดหนุน (1,000 บาท) (9)	รวมรายจ่าย (1,000 บาท) (10) = (8 + 9)	
31/32	5,735.65	140,523.45	-	182,680.48	323,203.93	2.69	659.44	101,744.35	14,052.34	115,796.69	207,407.24
32/33	5,582.50	136,771.20	207,407.24	-	344,178.44	4.29	659.44	157,928.73	13,677.12	171,605.85	172,572.59
33/34	5,455.03	133,648.21	172,572.59	1,170.07	307,390.87	11.48	659.44	294,026.06	13,364.82	307,390.88	-
34/35	4,609.44	112,931.30	-	146,810.70	259,742.00	5.18	659.44	157,453.86	11,293.13	168,746.99	90,995.01
35/36	4,223.08	103,465.36	90,995.01	43,509.96	237,970.33	8.54	659.44	227,623.80	10,346.54	237,970.33	-
36/37	4,184.99	102,532.28	-	133,291.96	235,824.24	9.07	659.44	126,044.26	10,253.23	136,297.48	99,526.76
37/38	4,414.28	108,149.86	99,526.76	41,068.06	248,744.68	4.33	659.44	148,329.14	10,814.99	159,144.13	89,600.55
38/39	4,173.14	102,241.81	89,600.55	43,313.80	235,156.16	5.39	659.44	147,705.68	10,224.18	157,929.86	77,226.30
39/40	4,332.43	106,144.49	77,226.30	60,761.53	244,132.32	5.17	659.44	233,517.87	10,614.45	244,132.32	-
40/41	4,364.31	106,925.47	-	139,003.11	245,928.59	14.21	659.44	235,236.04	10,692.55	245,928.59	-
รวม		1,153,333.43		791,609.68				1,829,609.78	115,333.34	1,944,943.13	
เฉลี่ยต่อปี		115,333.34		79,160.97				182,960.98	11,533.33	194,494.31	

ที่มา : คณะกรรมการการประปาส่วนภูมิภาค

หมายเหตุ : (1) งบประมาณการที่เงินอุดหนุนที่ส่งไปให้หน่วยงานอื่น 50 ของเงินที่ส่งไปให้หน่วยงานอื่น

(2) อัตราค่าเงินอุดหนุน 24.50 บาท/ไร่ X จำนวนพื้นที่การประปา

(3) ยอดคงเหลือของปี - (1)

(4) 4.1 งบประมาณปีงบประมาณจะส่งเงินอุดหนุนให้หน่วยงานอื่น (ส่งให้หน่วยงานอื่นที่ส่งเงินอุดหนุน) รวมกับ เงินอุดหนุนจากหน่วยงานอื่น (ส่งกับ 15% ของเงินที่ส่งไปให้หน่วยงาน)

4.2 งบประมาณปีงบประมาณ จะส่งเงินอุดหนุนให้หน่วยงานอื่น รวมกับ เงินอุดหนุนจากหน่วยงานอื่น (ส่งกับ 15% ของเงินที่ส่งไปให้หน่วยงาน)

(5) รวมเป็นเงินทั้งสิ้น

(6) อัตราเงินอุดหนุนเฉลี่ย = (เงินที่ส่งไปให้หน่วยงานอื่น) / (พื้นที่การประปา X 100

(7) จำนวนเงินค่าเงินอุดหนุนเฉลี่ย = รวมเงินอุดหนุนจากหน่วยงานอื่น (รวมเงินอุดหนุนจากหน่วยงานอื่น) (รวมเงินอุดหนุนจากหน่วยงานอื่น)

(8) เงินอุดหนุนเฉลี่ยต่อไร่ = (1) X (6) X (7) แต่ไม่เกิน 110% ของ (2) X 2

(9) ค่าใช้จ่ายในการดำเนินงาน = (2) X 2 X 5%

(10) รวมเป็นเงินทั้งสิ้น

สิ่งที่ส่งมาด้วย 3

ตารางที่ 3 การจำลองรายรับ - รายจ่ายของการรับประกันภัยต่อ ระหว่างปี พ.ศ. 2531 - 2540
ข้าวนาปี ข้าวนาปรัง และข้าวโพดเลี้ยงสัตว์

ปี พ.ศ.	จำนวนพื้นที่ เอาประกันภัย (1,000 ไร่) (1)	เบี้ยประกันภัยต่อ (1,000 บาท) (2)	เงินสินไหมเรียกคืน จากประกันภัยต่อ (1,000 บาท) (3)	เบี้ยประกันภัยต่อ หักสินไหมเรียกคืน (1,000 บาท) (4) = (2) - (3)
31/32	38,074	205,889.71	0	205,889.71
32/33	37,802	204,457.34	26,219.05	178,238.29
33/34	36,410	200,033.68	672,881.14	-472,847.45
34/35	34,445	186,897.09	0	186,897.09
35/36	34,449	187,649.28	10,203.70	177,445.59
36/37	33,811	186,435.01	402,034.20	-215,599.19
37/38	34,753	189,069.36	0	189,069.36
38/39	35,850	191,526.38	408,667.98	-217,141.60
39/40	36,196	192,396.41	212,306.78	-19,910.37
40/41	36,459	192,072.38	106,925.47	85,146.90
รวม		1,936,426.63	1,839,238.31	97,188.32
เฉลี่ย		193,642.66	183,923.83	9,718.83
Margin = 9,718.83 / 193,642.66 =				5.02%

ที่มา : คณะสถิติประยุกต์ สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์

หมายเหตุ : (1) ประมาณการพื้นที่เพาะปลูกที่เข้าร่วมโครงการประกันภัยพืชผลร้อยละ 50 ของพื้นที่เพาะปลูกทั้งประเทศ
(2) ค่าเบี้ยประกันภัยต่อ
(3) เงินสินไหมเรียกคืนจากประกันภัยต่อ = (พื้นที่เอาประกันภัย X อัตราพื้นที่เสียหาย X เงินค่าเสียหายเฉลี่ย) - (110% ของเบี้ยประกันภัยรวม)

ตารางที่ 3.1 การจำลองรายรับ - รายจ่ายของการรับประกันภัยต่อ ระหว่างปี พ.ศ. 2531 - 2540

จำนวนปี

ปี พ.ศ.	จำนวนพื้นที่ เอาประกันภัย (1,000 ไร่) (1)	อัตราค่าเบี้ย ประกันภัยต่อ (2)	เบี้ยประกันภัยต่อ (1,000 บาท) (3) = (1) X (2)	พื้นที่เสียหาย ร้อยละ (4)	จำนวนเงินค่า เสียหายเฉลี่ย (บาท/ไร่) (5)	เงินสินไหมชดเชย จากประกันภัยต่อ (1,000 บาท) (6)	เบี้ยประกันภัยต่อ หักสินไหมชดเชย (1,000 บาท) (7) = (3) - (6)
31/32	29,686	5.71	169,506.17	4.59	614.96	0	169,506.17
32/33	29,597	5.71	169,001.06	3.41	614.96	0	169,001.06
33/34	29,102	5.71	166,174.32	11.86	614.96	553,941.26	-387,766.94
34/35	27,588	5.71	157,529.86	5.39	614.96	0	157,529.86
35/36	28,147	5.71	160,720.97	5.50	614.96	0	160,720.97
36/37	28,077	5.71	160,317.01	10.95	614.96	377,295.85	-216,978.83
37/38	28,187	5.71	160,945.41	8.03	614.96	408,667.98	160,945.41
38/39	28,703	5.71	163,896.96	11.08	614.96	212,306.78	-244,771.01
39/40	28,646	5.71	163,566.04	9.97	614.96	0	-48,740.73
40/41	28,479	5.71	162,615.18	3.66	614.96	0	162,615.18
รวม			1,634,273.00			1,552,211.86	82,061.15
เฉลี่ย			163,427.30			155,221.19	8,206.11
						Margin = 8,206.11 / 163,427.00 =	5.02%

ที่มา : คณะสถิติประยุกต์ สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์

หมายเหตุ : (1) ประมาณการพื้นที่เพาะปลูกที่เข้าร่วมโครงการประกันภัยพิบัติร้อยละ 50 ของพื้นที่เพาะปลูกทั้งหมด

(2) อัตราค่าเบี้ยประกันภัยต่อ = ค่าเบี้ยประกันภัยต่อสุทธิ คูณ ค่าใช้จ่ายในการดำเนินงาน $5.42 \times 5\% = 5.71$

(3) ค่าเบี้ยประกันภัยต่อ

(6) เงินสินไหมชดเชยจากประกันภัยต่อ = (พื้นที่เอาประกันภัย X อัตราพื้นที่เสียหาย X เงินค่าเสียหายเฉลี่ย) - (110% ของเบี้ยประกันภัยรวม)

ตารางที่ 3.2 การจำลองรายรับ - รายจ่ายของการรับประกันภัยต่อ ระหว่างปี พ.ศ. 2531 - 2540
ข้าวนาปิ้ง

ปี พ.ศ.	จำนวนพื้นที่ เอาประกันภัย (1,000 ไร่) (1)	อัตราค่าเบี้ย ประกันภัยต่อ (2)	เบี้ยประกันภัยต่อ (1,000 บาท) (3) = (1) X (2)	พื้นที่เสียหาย ร้อยละ (4)	จำนวนเงินค่า เสียหายเฉลี่ย (บาท/ไร่) (5)	เงินสินไหมเรียกคืน จากประกันภัยต่อ (1,000 บาท) (6)	เบี้ยประกันภัยต่อ หักสินไหมเรียกคืน (1,000 บาท) (7) = (3) - (6)
31/32	2,652.87	1.11	2,944.69	0.78	639.56		2,944.69
32/33	2,621.91	1.11	2,910.31	12.90	639.56	26,219.05	-23,308.74
33/34	1,852.74	1.11	2,056.54	1.61	639.56		2,056.54
34/35	2,247.01	1.11	2,494.19	2.56	639.56		2,494.19
35/36	2,079.08	1.11	2,307.77	2.62	639.56		2,307.77
36/37	1,549.10	1.11	1,719.50	2.76	639.56		1,719.50
37/38	2,151.99	1.11	2,388.70	1.24	639.56		2,388.70
38/39	2,973.01	1.11	3,300.04	0.64	639.56		3,300.04
39/40	3,218.30	1.11	3,572.31	1.45	639.56		3,572.31
40/41	3,615.58	1.11	4,013.30	2.08	639.56		4,013.30
รวม			27,707.35			26,219.05	1,488.30
เฉลี่ย			2,770.73			2,621.91	148.83
					Margin = 148.83 / 2,770.73 =		5.37%

ที่มา : คณะสถิติประยุกต์ สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์

หมายเหตุ : (1) ประมาณการพื้นที่เพาะปลูกที่เข้าร่วมโครงการประกันภัยพิตร้อยละ 50 ของพื้นที่เพาะปลูกทั้งประเทศ

(2) อัตราค่าเบี้ยประกันภัยต่อ = ค่าเบี้ยประกันภัยต่อสุทธิ คูณ ค่าใช้จ่ายในการดำเนินงาน $1.05 \times 5\% = 1.11$

(3) ค่าเบี้ยประกันภัยต่อ

(6) เงินสินไหมเรียกคืนจากประกันภัยต่อ = (พื้นที่เอาประกันภัย X อัตราพื้นที่เสียหาย X เงินค่าเสียหายเฉลี่ย) - (110% ของเบี้ยประกันภัยรวม)

ตารางที่ 3.3 การจำลองรายรับ - รายจ่ายของการรับประกันภัยต่อ ระหว่างปี พ.ศ. 2531 - 2540

ข่าวโศกณภัยสัตว์

ปี พ.ศ.	จำนวนพื้นที่ เอาประกันภัย (1,000 ไร่) (1)	อัตราค่าเบี้ย ประกันภัยต่อ (2)	เบี้ยประกันภัยต่อ (1,000 บาท) (3) = (1) X (2)	พื้นที่เสียหาย ร้อยละ (4)	จำนวนเงินค่า เสียหายเฉลี่ย (บาท/ไร่) (5)	เงินสินไหมเรียกคืน จากประกันภัยต่อ (1,000 บาท) (6)	เบี้ยประกันภัยต่อ หักสินไหมเรียกคืน (1,000 บาท) (7) = (3) - (6)
31/32	5,735.65	5.83	33,438.85	2.69	659.44	0	33,438.85
32/33	5,582.50	5.83	32,545.96	4.29	659.44	0	32,545.96
33/34	5,455.03	5.83	31,802.82	11.48	659.44	118,939.88	-87,137.06
34/35	4,609.44	5.83	26,873.04	5.18	659.44	0	26,873.04
35/36	4,223.08	5.83	24,620.53	8.54	659.44	10,203.70	14,416.84
36/37	4,184.99	5.83	24,398.50	9.07	659.44	24,738.35	-339.85
37/38	4,414.28	5.83	25,735.25	4.33	659.44	0	25,735.25
38/39	4,173.14	5.83	24,329.38	5.39	659.44	0	24,329.38
39/40	4,332.43	5.83	25,258.06	5.17	659.44	0	25,258.06
40/41	4,364.31	5.83	25,443.90	14.21	659.44	106,925.47	-81,481.57
รวม			274,446.28			260,807.40	13,638.88
เฉลี่ย			27,444.63			26,080.74	1,363.89
						Margin = 1,363.89 / 27,444.63 =	
							4.97%

ที่มา : คณะบดีประยุทธ์ สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์

หมายเหตุ : (1) ประมาณการพื้นที่เพาะปลูกที่เข้าร่วมโครงการประกันภัยต่อพืชผลร้อยละ 50 ของพื้นที่เพาะปลูกทั้งประเทศ

(2) อัตราค่าเบี้ยประกันภัยต่อ = ค่าเบี้ยประกันภัยต่อสุทธิ คูณ ค่าใช้จ่ายในการดำเนินงาน $5.54 \times 5\% = 5.83$

(3) ค่าเบี้ยประกันภัยต่อ

(6) เงินสินไหมเรียกคืนจากประกันภัยต่อ = (พื้นที่เอาประกันภัย X อัตราพื้นที่เสียหายเฉลี่ย) - (110% ของเบี้ยประกันภัยต่อ)

ข้อเสนอโครงการจัดตั้งกองทุนกู้ภัยเกษตรกร

1. หลักการและเหตุผล

ความแปรปรวนของสภาพภูมิอากาศทำให้เกษตรกรได้รับความเดือดร้อนในการดำรงชีวิตเป็นอย่างยิ่ง ความเสียหายที่เกิดขึ้นไม่ว่าจะเป็นผลผลิตทางการเกษตร ซึ่งเป็นแหล่งรายได้หลักของเกษตรกร ทรัพย์สินต่าง ๆ ไม่ว่าจะเป็นบ้านเรือนที่อยู่อาศัย โรงเรียนการเกษตร อุปกรณ์การเกษตร ฯลฯ ล้วนสร้างความเดือดร้อนแก่เกษตรกร เท่าที่ผ่านมา เกษตรกรต้องเผชิญภัยและแก้ปัญหาโดยลำพัง แม้จะได้รับความช่วยเหลือจากรัฐบาลในด้านปัจจัยการผลิต สิ่งของบรรเทาทุกข์ ฯลฯ แต่ก็ยังเป็นเพียงการแก้ไขปัญหาลเฉพาะหน้า ซึ่งไม่เพียงพอต่อการฟื้นฟูชีวิตในระยะยาว เกษตรกรยังต้องแก้ปัญหาโดยหันไปกู้ยืมเงินเพิ่มขึ้น แม้รัฐบาลจะให้ ธ.ก.ส. ช่วยเหลือเกษตรกรที่ประสบภัยธรรมชาติ โดยการงดคิดดอกเบี้ย ยึดอายุการชำระหนี้ เพิ่มเงินช่วยเหลือเพื่อฟื้นฟูการเกษตร แต่ท้ายที่สุดแล้วเกษตรกรก็ยังคงรับภาระหนี้สินที่มีอยู่เดิม จนมีหนี้สินล้นพ้นตัว ซึ่งเป็นที่มาของปัญหาเศรษฐกิจและสังคมของประเทศ ดังนั้น เพื่อให้การช่วยเหลือเกษตรกรเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ เป็นระบบ และมีความยั่งยืน จึงเห็นควรให้ใช้หลักการการประกันภัยช่วยคุ้มครองภัยให้กับเกษตรกร โดยการจัดตั้งกองทุนกู้ภัยเกษตรกรขึ้นมาดำเนินการ

2. วัตถุประสงค์

การจัดตั้งกองทุนกู้ภัยเกษตรกรมีวัตถุประสงค์ ดังนี้

1. เพื่อบรรเทาความเดือดร้อนของเกษตรกรที่ได้รับความเสียหายจากภัยธรรมชาติให้สามารถทำการผลิตต่อไปได้
2. เพื่อแก้ไขปัญหาการก่อหนี้เพิ่มขึ้นของเกษตรกรอันเป็นผลจากความเสียหายจากภัยธรรมชาติ
3. เพื่อวางพื้นฐานในการพัฒนารูปแบบการช่วยเหลือเกษตรกรจากภัยธรรมชาติที่เป็นระบบ

3. รูปแบบการดำเนินงาน

การดำเนินงานกองทุนกู้ยืมเกษตรกร มีรูปแบบการดำเนินงาน ดังนี้

1. ให้สำนักงานสลากกินแบ่งรัฐบาลระดมเงินทุน โดยการออกสลากกู้ยืมเพื่อเกษตรกร สำหรับเป็นเงินกองทุนกู้ยืมเกษตรกร
2. จัดตั้งกองทุนกู้ยืมเกษตรกรขึ้นที่กรมบัญชีกลาง กระทรวงการคลัง
3. ออกระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรี ว่าด้วยกองทุนกู้ยืมเพื่อเกษตรกร โดยมีคณะกรรมการกองทุนกู้ยืมเกษตรกรทำหน้าที่กำหนดนโยบายและบริหารงานกองทุน
4. การดำเนินงานในช่วงแรก กองทุนกู้ยืมฯ จะให้ความคุ้มครองข้าว และข้าวโพดเลี้ยงสัตว์ รวมทั้งบ้าน และโรงเรียนเกษตรกร
5. กองทุนกู้ยืมฯ จะเก็บเงินสมทบกองทุนจากเกษตรกรในอัตราร้อยละ 50 ของเงินสมทบทั้งหมดที่กองทุนกู้ยืมฯ จะต้องจัดเก็บ
6. รัฐบาลให้การสนับสนุนงบประมาณสำรองกรณีมีมหันตภัย ค่าเบี้ยประกันภัยต่อ และค่าใช้จ่ายในการดำเนินงานกองทุนกู้ยืมฯ
7. คณะกรรมการกองทุนกู้ยืมฯ จะกำหนดพื้นที่ดำเนินงาน วงเงินคุ้มครอง และเงินสมทบที่เหมาะสม และตรงกับความต้องการของเกษตรกร
8. บริษัทประกันภัยรับประกันภัยต่อจากกองทุนกู้ยืมฯ ในส่วนที่เกินขีดจำกัดที่กองทุนกู้ยืมฯ จะรับความเสี่ยงไว้เอง

4. แผนการดำเนินงาน

การดำเนินงานกองทุนกู้ยืมฯ จะแบ่งเป็น 2 ระยะ

1. ระยะแรก

การดำเนินงานในระยะแรกจะอยู่ภายใต้ระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรี ว่าด้วยกองทุนกู้ยืมเพื่อเกษตรกร โดยกองทุนกู้ยืมฯ จะเริ่มดำเนินการให้ความคุ้มครองเกษตรกรที่ปลูกข้าว และข้าวโพดเลี้ยงสัตว์ ในปีการผลิต 2545/46 กำหนดพื้นที่คุ้มครอง 50% ของพื้นที่ปลูกข้าวและข้าวโพดเลี้ยงสัตว์ทั้งหมด คือ 35 ล้านไร่ ซึ่งครอบคลุมครัวเรือนเกษตรกร จำนวน 2.25 ล้านครัวเรือน จำแนกได้ดังนี้

ประเภทการผลิต	พื้นที่เป้าหมาย (ล้านไร่)	เกษตรกรเป้าหมาย (ล้านครัวเรือน)	ช่วงเวลาดำเนินการในปี 2545 (เดือน)
1. ข้าวนาปี	28.42	1.87	มิ.ย. – พ.ย.
2. ข้าวนาปรัง	2.7	0.14	พ.ย. – เม.ย.
3. ข้าวโพดเลี้ยงสัตว์	4.29	0.24	มี.ค. – มิ.ย. (รุ่น 1) ก.ค. – ม.ค. (รุ่น 2)
รวม	35.41	2.25	

ทั้งนี้ กองทุนกู้ยืมฯ จะให้ความคุ้มครองบ้านและโรงเรือนเกษตรกรของเกษตรกร ตามความต้องการของเกษตรกร

2. ระยะที่สอง

หลังจากที่ได้ดำเนินงานกองทุนกู้ยืมฯ จนมีประสบการณ์มากเพียงพอแล้วก็จะขยายความคุ้มครองการผลิตประเภทอื่น ๆ ของเกษตรกรเพิ่มขึ้น โดยจะมีการออกพระราชบัญญัติประกันภัยพืชผลเพื่อรองรับการดำเนินงาน

5. เงินทุนและค่าใช้จ่ายการดำเนินงาน

การดำเนินงานกองทุนกู้ยืมฯ จะต้องต้องมีเงินทุนและค่าใช้จ่ายการดำเนินงาน ดังนี้

1. เงินกองทุนเพื่อชดเชยความเสียหายให้กับเกษตรกร จำนวน 1656.8 ล้านบาท เป็นส่วนที่ได้รับสมทบจากเกษตรกร 828.4 ล้านบาท และจากการออกสลากกู้ยืมเพื่อเกษตรกร 828.4 ล้านบาท
2. เงินสำรองกรณีหั่นดักย จำนวน 249 ล้านบาท เป็นส่วนที่ได้รับการจัดสรรงบประมาณจากรัฐบาล
3. ค่าเบี้ยประกันภัยต่อ จำนวน 192 ล้านบาท เป็นส่วนที่ได้รับการจัดสรรงบประมาณจากรัฐบาล
4. ค่าใช้จ่ายในการดำเนินงานกองทุน จำนวน 83 ล้านบาท เป็นส่วนที่ได้รับการจัดสรรงบประมาณจากรัฐบาล

รวมเงินจัดสรรจากงบประมาณของรัฐบาล จำนวน 524 ล้านบาท

6. ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

การดำเนินงานกองทุนกู้ยืมภัย จะมีประโยชน์ดังนี้

- 6.1 จะช่วยให้เกษตรกรที่ประสบความเสียหายจากภัยธรรมชาติได้รับความช่วยเหลืออย่างทันการณ์ ทำให้เกษตรกรมีเงินลงทุนทำการผลิตใหม่ได้โดยไม่เดือดร้อน และไม่สร้างภาระหนี้สินเพิ่มขึ้นดังเช่นที่ผ่านมา
- 6.2 จะช่วยสนับสนุนคุ้มครองอาชีพการเกษตรให้มีความยั่งยืนตลอดไป
- 6.3 จะช่วยให้เกษตรกรรู้จักการช่วยเหลือตนเองและช่วยเหลือซึ่งกันและกันในการแก้ไขปัญหาภัยธรรมชาติ
- 6.4 จะช่วยให้การใช้งบประมาณของรัฐบาลในการช่วยเหลือผู้ประสบภัยธรรมชาติเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ
- 6.5 จะช่วยให้สถาบันการเงินมีความมั่นใจในการปล่อยสินเชื่อการเกษตรมากขึ้น โดยไม่ต้องกังวลกับปัญหาการชำระหนี้ของเกษตรกรในกรณีที่เกิดภัยธรรมชาติขึ้น
- 6.6 จะเป็นการวางพื้นฐานให้เกิดระบบการประกันภัยทางการเกษตรขึ้นในอนาคต